

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Брюксел, 9.3.2010
COM(2010) 83 окончателен

2010/0051 (COD)

C7-0073/10

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за установяване на правилата и общите принципи относно механизмите за контрол от страна на държавите-членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО: НОВА ИНСТИТУЦИОНАЛНА РАМКА

С Договора от Лисабон (наричан по-нататък „новият Договор“), който влезе в сила на 1 декември 2009 г., значително се изменя рамката за изпълнителните правомощия, които законодателят е дал на Комисията. За разлика от разпоредбите на Договора за създаване на Европейската общност (наричан по-нататък „Договорът за ЕО“), съдържащи се в член 202 от него, в новия Договор се прави ясно разграничение между правомощията, делегирани на Комисията, за да може тя да приема незаконодателни актове от общ характер, които допълват или изменят определени несъществени елементи на законодателен акт (делегираните актове), от една страна, и правомощията, дадени на Комисията, за да може тя да приема актове за изпълнение, от друга страна. По отношение на тези два типа правомощия се прилагат напълно различни правни рамки:

- Разпоредбите на новия Договор относно делегираните актове, съдържащи се в член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз (наричан по-нататък „Договорът“), предвиждат законодателят да контролира упражняването на правомощията от страна на Комисията посредством право на оттегляне на делегирането и/или право на представяне на възражения. Сами по себе си тези разпоредби са достатъчни и не е необходима правно обвързваща рамка, за да могат те да функционират.
- Разпоредбите на новия Договор относно актовете за изпълнение, съдържащи се в член 291, не предвиждат Европейският парламент и Съветът да имат роля при контрола върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията. Такъв контрол може да бъде извършван единствено от държавите-членки. Необходима е правна рамка, за да бъдат установени механизмите за извършването на този контрол.

Предвиждайки тези две много различни правни рамки, авторите на новия Договор са се стремили да отразят по-ясно естеството на тези два различни типа актове:

- При делегираните актове законодателят делегира на Комисията правомощието да приема мерки, които самият той би могъл да приеме. Поради тази причина именно законодателят контролира упражняването на тези делегирани правомощия от страна на Комисията.
- При актовете за изпълнение контекстът е много различен. По принцип държавите-членки са отговорни за прилагане на правно обвързващите актове на Европейския съюз. Когато обаче за основни актове са необходими еднакви условия за изпълнение, Комисията трябва да упражни изпълнителни правомощия. Поради тази причина държавите-членки отговарят за контрола върху упражняването на тези изпълнителни правомощия от страна на Комисията.

Също така разпоредбите на новия Договор поставят съвместните законодатели в равностойно положение по отношение на делегираните и изпълнителните правомощия.

Съгласно Договора за ЕО Съветът можеше да дава изпълнителни правомощия на Комисията. Също така в специални случаи Съветът можеше да запази изпълнителните правомощия за себе си.

Съгласно разпоредбите на новия Договор като пряко задължение, произтичащо от Договора, актовете трябва да предоставят изпълнителни правомощия на Комисията, когато това е необходимо с оглед еднаквото прилагане на тези актове. В специални и надлежно обосновани случаи и в случаите, предвидени в членове 24 и 26 от Договора за Европейския съюз, тези актове могат също така да предоставят изпълнителни правомощия на Съвета вместо на Комисията. Това обаче не означава, че Съветът има роля при контрола върху упражняването на изпълнителните правомощия, когато те са дадени на Комисията.

В новия Договор ясно се посочва, че единствено държавите-членки контролират изпълнението от страна на Комисията, когато такъв контрол се изисква съгласно правно обвързващ акт на Съюза.

Що се отнася до изпълнението на член 290 от Договора, Комисията представи вижданията си относно обхвата на делегираните актове, рамката за делегиране на правомощия и работните методи, които смята да използва при изготвянето на делегирани актове, в съобщение до Европейския парламент и Съвета (COM(2009) 673 от 9 декември 2009 г.).

2. ЦЕЛИ И СЪДЪРЖАНИЕ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

2.1. Обосновка и основни принципи, от които се ръководи предложението

В член 291 от Договора се предвижда, че Европейският парламент и Съветът, като действат чрез регламенти, в съответствие с обикновената законодателна процедура, установяват предварително общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите-членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията. Целта на настоящото предложение е да се приложи член 291 от Договора.

Настоящото предложение се ръководи на първо място от новите разпоредби на Договора и новия институционален контекст, описан в точка 1 по-горе. Предложението обаче взема предвид и Решение 1999/468/ЕО на Съвета (наричано по-нататък „Решението за комитологията“) и опита, натрупан при прилагането му, като едновременно с това опростява неговите разпоредби, спазвайки следните общи принципи:

- Държавите-членки отговарят за контрола върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията;
- Процедурните изисквания следва да бъдат пропорционални на естеството на актовете за изпълнение.

2.2. Основни елементи на предложението, включително сходства и нововъведения в сравнение с Решението за комитологията

Предложението съдържа следните основни елементи:

- Предложението запазва структурата от комитети, предвидена в Решението за комитологията (член 3), но я рационализира, както е описано по-долу;
- Предвиждат се само две процедури: процедура по консултиране, която отразява настоящата процедура по консултиране, и нова процедура по „разглеждане“, която ще замени настоящите процедури по управление и по регулиране (членове 4 и 5);
- Обикновено се използва процедурата по консултиране, която може да бъде приложена за всички области на политиката и всички видове обвързващи мерки за изпълнение (член 2, параграф 3);
- Критериите за избор на процедурата по разглеждане са същите като тези, предвидени в Решението за комитологията. Въпреки това за постигането на по-голяма последователност и за да се гарантира, че процедурните изисквания са пропорционални на естеството на актовете за изпълнение, които ще бъдат приети, тези критерии са обвързващи в смисъл, че посочената процедура по разглеждане може да бъде използвана само когато са изпълнени критериите (член 2, параграф 2);
- Процедурата по разглеждане (член 5) ще функционира по следния начин:
 - Когато комитетът даде отрицателно становище относно проекта на мерките, Комисията не може да ги приеме. Комисията има възможност да представи повторно проекта за второ обсъждане на комитета или да представи изменен проект. При много изключителни обстоятелства Комисията може да приеме проекта на мерките въпреки отрицателното становище, но в такъв случай комитетът има последната дума и трябва да представи виждането си в срок, който не надхвърля един месец;
 - Когато не е постигнато становище, Комисията може да вземе крайното решение дали да приеме мерките или не, като отчете *inter alia* позициите, изразени в комитета;
 - При положително становище от комитета Комисията приема мерките освен при наличието на изключителни обстоятелства или нови елементи, които обосновават тяхното неприемане.

Следователно при процедурата по разглеждане самият комитет може да предотврати приемането на проекта на мерки от Комисията, ако квалифицирано мнозинство от държави-членки се обявят против. Правилата за гласуване при тази процедура са същите като правилата за гласуване, които се прилагат, за да може Съветът, в качеството си на апелативен орган, да предотврати приемането на проект на мерки от Комисията съгласно Решението за комитологията. Също така, би било последователно, ако правилата за гласуване на комитетите, действащи съгласно процедурата по разглеждане, бъдат еднакви с правилата за гласуване, които се прилагат, когато Съветът се обявява против делегиран акт по член 290 от Договора.

Друго нововъведение е, че Комисията няма да бъде задължена да приеме проект на мерките, когато не е постигнато нито квалифицирано мнозинство „за“, нито

квалифицирано мнозинство „против“¹. В тези случаи е необходима по-голяма гъвкавост, за да може Комисията да преразгледа проекта на мерките. Комисията трябва да може да реши дали да приеме проекта на мерките или не или да представи на комитета изменен проект, вземайки предвид *inter alia* изразените в комитета позиции. Въвеждането на такава гъвкавост ще даде възможност, от една страна, позициите на държавите-членки да бъдат отчитани в по-голяма степен, а, от друга страна, ще допринесе за по-доброто качество и по-голямата адекватност на взетите решения.

- Предвиждат се специални процедури относно мерки, които трябва да се приложат незабавно в случаи на неотложна спешност и когато това е предвидено в основен акт (член 6). Тази разпоредба дава възможност на съответния комитет да разгледа мярката и да даде становище по нея, след като Комисията вече е приела тази мярка. Когато мярката не съответства на становището на комитета съгласно процедурата по разглеждане, Комисията се задължава да отмени мярката. Тя обаче може да я запази в сила, ако са налице ограничен брой основания като такива, свързани със здравето и безопасността.
- Предложението запазва разпоредбите, свързани с процедурния правилник на комитетите (член 7), и разпоредбите относно публичния достъп до информация за работата на комитетите (член 8, параграф 3).
- Въз основа на опита, натрупан при прилагането на Решението за комитологията, предложението съдържа също така редица важни разпоредби, които са обща практика, но досега не са били включени в решението или пък са били предвидени само в процедурния правилник на комитетите. Такива са разпоредбите за използването на писмени процедури (член 3, параграф 5) за получаване на становището на комитета и възможността за изменение на проектите на мерки, за да се вземат предвид обсъжданията в комитета, преди той да даде официалното си становище (член 3, параграф 4).
- Въпреки че единствено държавите-членки имат роля в контрола върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията, двамата законодатели следва да бъдат надлежно и постоянно уведомявани за работата на комитетите посредством редовното използване на съществуващия регистър за комитологията, който ще бъде адаптиран с оглед на новите процедури (член 8, параграфи 1 и 2). Това право на информация не прекъсва процеса на вземане на решение, тъй като това би дало на законодателите прерогатив, който е несъвместим с член 291 от Договора.
- И накрая, от съображения за яснота, последователност и ефективност в предложението се предвижда автоматично привеждане в съответствие на съществуващите достижения на правото на ЕС с новите процедури (член 10). Всички препратки към процедурите, предвидени в Решението за комитологията, с изключение на член 5а от това решение, се разбират като препратки към съответстващите процедури от регламента: предимството на този подход е, че се избягва създаването на сложна структура, включваща

¹ Съгласно Решението за комитологията от Комисията се изискваше да приеме проекта за мерки, когато комитетът не е успял да даде становище съгласно процедурата за управление и когато Съветът, в качеството си на апелативен орган, не е успял да вземе решение съгласно процедурата за регулиране.

старите процедури по комитологията и новите процедури, които се прилагат паралелно. Същевременно с този подход се избягва нуждата от привеждане в съответствие на съществуващите достижения на правото на ЕС акт по акт или посредством общи регламенти. За подготовката на регистъра, който трябва да осъществи техническата част от автоматичното привеждане в съответствие на всички съществуващи процедури, два месеца след влизането в сила на регламента се прилага член 10.

- Това адаптиране към новата система не засяга започнали процедури, по които вече е издадено становище на заседание на комитета или с писмена процедура (член 11). Това не означава, че текущите процедури, по които не е издадено становище, трябва да спрат и да започнат отначало; те трябва да продължат: заседанията и писмените процедури трябва да се състоят. Последиците от това привеждане в съответствие са свързани по същество с процедурата, която трябва да бъде следвана, след като комитетът вземе становище.
- Член 10 и член 11 не се прилагат към специалните процедури, които не се уреждат от Решение 1999/468/ЕО на Съвета, и по-специално към процедурите, създадени за изпълнението на общата търговска политика. Следователно тези специални процедури ще продължат да се прилагат, докато основните актове бъдат адаптирани според системата на изпълнителни правомощия, създадена с член 291 от Договора, и според правилата и общите принципи за упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията, както е посочено в настоящото предложение.

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за установяване на правилата и общите принципи относно механизмите за контрол от страна на държавите-членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 291, параграф 3 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

в съответствие с обикновената законодателна процедура²,

като имат предвид, че:

- (1) Когато са необходими еднакви условия за изпълнение на правно обвързващи актове на Съюза (наричани по-нататък „основни актове“), тези актове предоставят изпълнителни правомощия на Комисията или в някои специални и надлежно обосновани случаи, както и в случаите, предвидени в членове 24 и 26 от Договора за Европейския съюз, на Съвета.
- (2) В контекста на Договора за създаване на Европейската общност упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията се уреждаше с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г.
- (3) Понастоящем съгласно Договора за функционирането на Европейския съюз Европейският парламент и Съветът трябва да установят правилата и общите принципи относно механизмите за контрол от страна на държавите-членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията.
- (4) Необходимо е да се гарантира, че процедурите за този контрол са ясни, ефективни и пропорционални на естеството на актовете за изпълнение и отразяват институционалните изисквания на Договора, както и натрупания опит и общата практика, следвана при прилагането на Решение 1999/468/ЕО.
- (5) За онези основни актове, за които се изисква държавите-членки да упражняват контрол върху приемането на актове за изпълнение от Комисията, е целесъобразно за целите на този контрол да се създадат комитети, съставени от представители на държавите-членки и председателствани от Комисията.

² ОВ С , г., стр. .

- (6) С цел опростяване на изискванията за упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията, следва да има само два вида процедури: процедура по консултиране и процедура по разглеждане.
- (7) За постигането на опростяване към комитетите следва да се прилагат общи правила, включително основните разпоредби, свързани с тяхното функциониране, и възможността комитетът да представя становище с писмена процедура.
- (8) Следва да се установят критерии за определяне на процедурата, която ще се използва за приемането на актове за изпълнение. За да се постигне по-голяма последователност и за да се гарантира, че процедурните изисквания са пропорционални на естеството на актовете за изпълнение, които ще бъдат приети, тези критерии следва да бъдат обвързващи.
- (9) Процедурата по разглеждане следва да се прилага само когато се приемат мерки с общ обхват, чиято цел е да се приложат основни актове, и специални мерки, които могат да имат значително отражение. Тази процедура следва да предвижда упражняването на контрол от страна на държавите-членки така, че да не бъде възможно мерките да бъдат приети, ако не са в съответствие със становището на комитета, като изключение се допуска само при много изключителни обстоятелства, когато Комисията следва да може да приеме и приложи мерки за ограничен период от време въпреки отрицателното становище. Ако комитетът не излезе със становище, Комисията следва да може да преразгледа проекта за мерки, вземайки предвид мненията, изразени в комитета.
- (10) Процедурата по консултиране следва да се прилага във всички останали случаи и когато се смята, че това е най-подходящата процедура.
- (11) Следва да се предвиди възможност за приемането на мерки, които трябва да се приложат незабавно в случай на неотложна спешност, когато това е предвидено в основен акт.
- (12) Европейският парламент и Съветът следва да бъдат редовно уведомявани за работата на комитетите.
- (13) Следва да се осигури публичен достъп до информация за работата на комитетите.
- (14) Решение 1999/468/ЕО следва да бъде отменено. За да се извърши преходът от режима, предвиден в Решение 1999/468/ЕО, към настоящия регламент, всяка препратка в съществуващото законодателство към процедурите, предвидени в това решение, следва да се разбира като препратка към съответните процедури, предвидени в настоящия регламент, с изключение на процедурата по регулиране с контрол, предвидена в член 5а от Решение 1999/468/ЕО. Действието на член 5а от Решение 1999/468/ЕО следва да бъде запазено за целите на съществуващите основни актове, които препращат към този член.
- (15) Настоящият регламент не засяга правомощията на Комисията по отношение на прилагането на правилата за конкуренция, както е посочено в Договора,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1 Предмет

Настоящият регламент определя правилата и общите принципи, уреждащи механизмите, които се прилагат, когато съгласно правно обвързващ акт на Съюза (наричан по-нататък „основен акт“) приемането от страна на Комисията на обвързващи актове за изпълнение трябва да се контролира от държавите-членки.

Член 2 Подбор на процедури

1. Основният акт може да предвижда използването на процедурата по разглеждане или на процедурата по консултиране според вида на съответните мерки за изпълнение.
2. Процедурата по разглеждане може да се използва единствено при приемането на:
 - а) мерки за изпълнение от общ характер;
 - б) други мерки за изпълнение, свързани с:
 - i) общата селскостопанска политика и общата политика в областта на рибарството;
 - ii) околната среда, сигурността и безопасността или защитата на здравето или безопасността на хората, животните и растенията;
 - iii) общата търговска политика.
3. За всички останали мерки за изпълнение и за мерките за изпълнение, посочени в параграф 2, когато се смята за целесъобразно, се използва процедурата по консултиране.

Член 3 Общи разпоредби

1. Когато основен акт предвижда да се използват процедурите, посочени в членове 4, 5 и 6, се прилагат разпоредбите на параграфи 2—6 от настоящия член.
2. Комисията се подпомага от комитет, съставен от представители на държавите-членки и председателстван от представител на Комисията.
3. Председателят представя на комитета проект на мерките, които предстои да бъдат взети.

4. Комитетът разглежда проекта на мерките. До даването на становище председателят може да представя изменени версии на проекта на мерките, за да се вземат предвид дискусиите в комитета. За тази цел председателят може да свика няколко заседания на комитета. Комитетът издава своето становище по проекта в срок, който председателят може да определи в зависимост от спешността на въпроса.
5. Председателят може да получи становището на комитета с писмена процедура. Той изпраща на членовете на комитета проекта на мерките, за които е необходимо да дадат становището си, и определя срок в зависимост от спешността на въпроса. За всеки член на комитета, който изрично не се е противопоставил или въздържал преди изтичането на определения срок, се смята, че е дал мълчаливото си съгласие за проекта на мерките.

В определения съгласно предходната алинея срок всеки член на комитета може да поиска писмената процедура да бъде прекратена и проектът на мерките да бъде разгледан на заседание на комитета. Председателят на комитета може да вземе решение за продължаване на писмената процедура или за прекратяването ѝ без резултат, като във втория случай се свиква заседание на комитета възможно най-скоро.

6. Становището на комитета се записва в протокола. Всяка държава-членка може да поиска позицията ѝ да бъде записана в протокола.

Член 4

Процедура по консултиране

1. Ако е необходимо, комитетът приема становището си чрез гласуване. Ако комитетът гласува, становището се приема с мнозинството, посочено в член 238, параграф 1 от Договора.
2. Комисията взема решение относно мерките, които да бъдат предприети, като отчита в най-голяма степен заключенията от дискусиите в комитета и даденото становище. Тя уведомява комитета за начина, по който становището му е било взето под внимание.

Член 5

Процедура по разглеждане

1. Комитетът приема становището си с квалифицирано мнозинство, както е предвидено в член 16, параграфи 4 и 5 от Договора за Европейския съюз.
2. Ако проектът на мерките е в съответствие със становището на комитета, Комисията приема тези мерки освен ако не са възникнали изключителни обстоятелства или не са се появили нови елементи, които биха обосנוвали неприемането на мерките. В тези случаи председателят може да представи на комитета нов проект на мерките, които да бъдат взети.
3. Ако проектът на мерките не е в съответствие със становището на комитета, Комисията не приема тези мерки. Председателят може да представи на

комитета проекта на мерките за допълнително обсъждане или да представи изменена версия на проекта на мерките.

4. Ако не бъде дадено становище, Комисията може да приеме проекта на мерките. Когато Комисията не приеме проекта на мерките, председателят може да представи на комитета изменена версия на проекта на мерките.
5. Чрез дерогация от параграф 3 Комисията може да приеме проект на мерки, които не са в съответствие със становището на комитета, когато неприемането на тези мерки в задължителен срок би породило значително смущение на пазарите или риск за сигурността или безопасността на гражданите или за финансовите интереси на Съюза.

В този случай Комисията незабавно уведомява комитета за своите съображения за приемането на мерките и може да ги представи за второ обсъждане в комитета. Ако приетите мерки не са в съответствие с второто становище на комитета или ако мерките не са представени за второ обсъждане в срок от един месец след приемането им, Комисията незабавно ги отменя. Ако мерките са в съответствие с второто становище на комитета или ако не е дадено становище, мерките остават в сила.

Член 6

Мерките, които незабавно се прилагат

1. Чрез дерогация от членове 4 и 5 основният акт може да предвижда в случаи на неотложна спешност да се прилагат разпоредбите на параграфи 2—5 от настоящия член.
2. Комисията приема мерки, които се прилагат незабавно.
3. Председателят незабавно представя посочените в параграф 2 мерки на съответния комитет, за да получи становището му в съответствие с процедурата, предвидена в основния акт.
4. При процедурата по разглеждане, когато мерките не са в съответствие със становището на комитета съгласно член 5, параграф 3, Комисията отменя приетите в съответствие с параграф 2 мерки.
5. Чрез дерогация от параграф 4 Комисията може да запази мерките в сила от съображения, свързани със защитата на околната среда или здравето и безопасността на хората, животните и растенията или опазването на морските ресурси, от съображения за сигурност и безопасност или за да предотврати смущение или заплаха от смущение на пазарите. В тези случаи председателят незабавно представя отново на комитета същите мерки за второ обсъждане или представя изменена версия на мерките.

Посочените в параграф 2 мерки остават в сила, докато бъдат отменени или заменени с друг акт за изпълнение.

Член 7
Процедурен правилник

1. Всеки комитет приема с мнозинство на членовете си собствен процедурен правилник по предложение на своя председател въз основа на стандартни правила, които Комисията публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съществуващите комитети адаптират в необходимата степен своите процедурни правилници към стандартните правила.

2. Принципите и условията за публичен достъп до документите и за защита на данните, които са приложими за Комисията, се прилагат и за комитетите.

Член 8
Информация за работата на комитетите

1. Комисията води регистър на работата на комитетите, който съдържа:
 - а) дневния ред на заседанията на комитетите,
 - б) протоколите от заседанията в резюме заедно със списъци на органите и организациите, към които принадлежат лицата, посочени от държавите-членки да ги представляват,
 - в) проектите на мерки, по които се иска становище от комитетите,
 - г) резултатите от гласуванията,
 - д) окончателните проекти на мерки вследствие на становището на комитетите,
 - е) информация относно окончателното приемане на мерките от Комисията, както и
 - ж) статистически данни за работата на комитетите.
2. Европейският парламент и Съветът имат достъп до информацията, посочена в параграф 1.
3. Данните на всички документи, изброени в букви от а) до е) от параграф 1, както и информацията, посочена в буква ж) от параграф 1, са публично достъпни в регистъра.

Член 9
Отмяна на Решение 1999/468/ЕО

Решение 1999/468/ЕО се отменя.

Действието на член 5а от отмененото решение се запазва за целите на съществуващите основни актове, които преpraщат към този член.

Член 10
Адаптиране на съществуващи основни актове

1. Когато в основни актове, приети преди влизането в сила на настоящия регламент, се предвижда Комисията да упражнява изпълнителните правомощия в съответствие с Решение 1999/468/ЕО, се прилагат следните правила:
 - а) препратките към член 3 от Решение 1999/468/ЕО се считат за препратки към член 4 от настоящия регламент;
 - б) препратките към членове 4 и 5 от Решение 1999/468/ЕО се считат за препратки към член 5 от настоящия регламент;
 - в) препратките към член 6 от Решение 1999/468/ЕО се считат за препратки към член 6 от настоящия регламент;
 - г) препратките към членове 7 и 8 от Решение 1999/468/ЕО се считат за препратки към член 8 от настоящия регламент.
2. Разпоредбите на членове 3 и 7 от настоящия регламент се прилагат към всички съществуващи комитети.

Член 11
Преходни разпоредби

Настоящият регламент не засяга започналите процедури, по които вече има становище на комитет в съответствие с Решение 1999/468/ЕО.

Член 12

Настоящият регламент влиза в сила на 1 октомври 2010 г.

Член 10 от настоящия регламент се прилага от 1 декември 2010 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставен в Брюксел на [...] г.

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател